

и месеци. Въ такива случаи земнитѣ трѣпки следватъ една следъ друга ту по-рѣдко, ту по-често, като едни удари биватъ твърде силни, особено първитѣ, а следващитѣ все повече отслабватъ, докато най-после спратъ съвсемъ.

Земетръси се случватъ и на морското дъно. Тогава водата на морето или океана се развълнува силно, образуватъ се грамадни вълни, които се движатъ съ страшна бързина и тежко и горко на онзи брѣгъ, върху който врѣхлетятъ: навлизатъ 1—2 клм. навътре въ сушата, помитатъ всичко, каквото намѣратъ на пътя си незакрепено, и при отдърпването си назадъ го отвличатъ навътре въ морето. Често пъти сж изхвърляли цѣли кораби на сушата. Така е било при Лисабонския земетръсъ.

Въ нашето отечество често ставатъ земетръси. Доста силенъ е имало въ 1658 год. Такива станаха и въ 1912 год. (Горно-орѣховското) и въ 1917 г. (Софийското). Първото бѣше по-силно: то причини доста разрушения въ Горна-Орѣховица, Търново и околнитѣ села. Второто бѣше по-слабо: паднаха въ София нѣколко кумини, срутиха се нѣкои слаби стѣни, повредиха се покриви, напукаха се стени.

Но ето, презъ м. априлъ т. г. нашата хубава тракийска долина изпита силенъ такъвъ земетръсъ, който се е почувствувалъ почти по цѣлата земя.

На 14 априлъ по обѣдъ (11 часа) се случи първия силенъ трусъ въ областта между гр. Чирпанъ и Борисовградъ, който трусъ обърна тѣзи 2 града и селата около тѣхъ въ развалини.

На 18 априлъ вечерта (въ 9 ч. 25 м.) се случи вториятъ, още по-силенъ трусъ, който довърши разрушенията въ Чирпанъ и Борисовградъ, а причини ужасъ и превърна въ пепелища Пловдивъ и всички